

havn at komme til en Aktiebestatning. Dette sidste kan man gerne kalde en opportunistisk Grund, det er den til en vis Grad, men den har sin Betydning, og jeg tør vel sige, det er den, som har været den drivende Kraft til i det hele at faa saa vel Regeringen som dette Tings Flertal til at gaa ind paa Aktiebestatning. Thi Forholdet er ganske simpelthen det, som den ærede Ordfører har fremhævet, at der rundt om i Byerne findes Forretninger, som ere grundede paa Aktier, og som konkurrere med Byens Borgere og ikke betale Skat, ja, efter vor nuværende Lovgivning ikke kunne komme til at betale Skat til Byerne, og som vel at mærke heller ikke gennem den ny Lovgivning af interkommunal Art, vi have for, kunne komme til at betale Skat til Byerne. Jeg gad nok se den interkommunale Lov, som kunde indrettes saaledes, at det blev muligt at faa de enkelte Indtægter af denne Art beskattede, det er umuligt, det kan man ikke komme til; Virksomheden som Helhed kan beskattes, men de enkelte Indtægter kan man ikke faa fat paa.

Det er saadanne Grunde — dels af mere almindelig rationel og dels af mere opportunistisk Natur — der efter min Mening gør det forsvareligt nu at gaa ind paa en almindelig Aktiebestatning, og kun at gaa med til den, naar man ikke vil gaa saa vidt, som jeg ønskede at gaa, men hvortil jeg ikke tror, at man er tilstrækkelig forberedt hverken i Udvalget, i dette Ting eller i Landet. Men fordi man vil gaa ind paa en Bestatning af Aktieselskaber, følger ikke deraf, at man vil gaa saa vidt, som Regeringen er gaaet i sit Lovforslag, og Udvalgets Flertal er gaaet, nemlig til en Bestatning, som for Aktieselskabernes Vedkommende — i alt Fald her i Kjøbenhavn — vil være en fuld Bestatning, fulde 3 pCt., altsaa lig den almindelige Indkomstskat, der tror jeg, man gaar for vidt. Jeg tror, at man ikke maa gaa videre, end at man ikke paa nogen Maade kommer til at indskrænke Aktieselskabernes Dannelse eller den Virksomhed, Aktieselskaber have. Jeg tror, at de gøre deres store økonomiske Nytte, og jeg tror slet ikke, vi kunne undvære dem; men jeg tror paa den anden Side, at der ikke vilde være det mindste i Vejen for, at de kunde betale en moderat Skat, og jeg ser ikke rettere, end at den Udvikling, jeg her har givet, nok skal kunne staa sin Prøve. Men at lætte denne Bestatning lige saa højt som den øvrige personlige Bestatning, nemlig 3 pCt., tror jeg dog ikke gaar an; allerede 2 pCt., som Regeringen foreslog, i Fjor, og som et andet æret Medlem og jeg nu foreslaa ved en

Underændring, finder jeg allerede temmelig højt. For to Aar siden, hvis jeg ikke tager fejl, har jeg foreslaaet 1 eller 1½ pCt.; men alle vare i Fjor enige om, at det skulde være 2 pCt., og der synes jeg saa vi skulle blive staaende.

Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) mente, at skulde man tage Aktieselskaber med ind under Bestatning, maatte man ogsaa tage saadanne Foreninger med, der ved sammenskudt Kapital skaffede sig en vis Magt, en vis Evne til at bringe store Værdier, store Indtægter til Veje, og jeg kan ogsaa meget godt forstaa den Betragtning. Det kan meget godt være, at man, set fra et helt andet Synspunkt, kan komme til paa særlig Maade at tage fat paa de meget store Forretninger, men det synes jeg dog ikke ligger for her, og jeg tror, at der er en meget betydelig Forskel mellem anonyme Aktieselskaber og saadanne Interessentskaber, en Forskel, som endog kan anføres som Grund til — og det en virkelig god Grund — at man beskatter Aktieselskaber; thi Aktieselskaber have jo efter vor Lovgivning — eller rettere sagt de Mænd, som samle deres Kapital sammen i Aktieselskaber — den store Fordel, at de uden videre, uden særlig Ansøgning eller lignende, blot ved, at de samle en Kapital sammen og sige, at nu danne de et Aktieselskab, kunne virke og handle og saa kunne risikere den sammenskudte Kapital. De kunne gennem den sammenskudte Kapital gøre, hvad Forretninger de ville; Aktieselskabet kan gaa fallit og ødelægge saa mange Mennesker, det skal være; men de, som ere Ejere af Aktierne, ere kun ansvarlige for deres Aktiekapital. Det er ikke Tilfældet med de almindelige Interessentskaber, da de deri interesserede ere personlig ansvarlige, hvad der efter min Mening er en saa stor Bæsforskel, at det meget vel kan forsvares at gøre en indgribende Forskel mellem Skattepligten for Aktieselskaber og for saadanne Interessentskaber. Det er ogsaa en Grund, som kan anføres for Aktieselskabernes Bestatning, at de have denne Ret — denne i og for sig ikke saadan ligefremme naturlige Menneskeret — at Folk kunne styde en Kapital sammen og anvende den, som de bedst kunne — de maa naturligvis blive inden for Lovens Grænser — men dog saaledes, at de aldeles ikke ere ansvarlige for, hvad Følgerne blive af denne Anvendelse af Kapitalen; de ere kun ansvarlige med den Kapital, de selv have indskudt, men personlig have de aldeles ikke det mindste Ansvar. Dernæst mente det ærede Medlem fra Viborg, at man, naar man tog Aktieselskaberne, ogsaa burde tage Andelsforeninger